

4. ΜΙΑ ΕΚΘΕΣΗ ΓΙΑ ΤΑ ΣΥΝΟΡΑ

Μέσο: ΦΙΛΕΛΕΥΘΕΡΟΣ

Ημ. Έκδοσης: . . .07/06/2020 Ημ. Αποδελτίωσης: . . .07/06/2020

Σελίδα: 31

1. Έφη Σαββίδη, Today was like tomorrow, 2015

2. Roman Signer, Don't Cross the Line, single-channel video projection, 2002

3. Andre Lutzen, από τη σειρά European Lines, φωτογραφία, 2010 - σε εξέλιξη.

2

3

Μια έκθεση για τα σύνορα

Τα κρίσιμα ζητήματα της μετανάστευσης και των συνόρων αναδεικνύει η έκθεση «Getting Across», που παρουσιάζει το NiMAC, η οποία επιχειρεί να μας επαναφέρει σε μια κάποια κανονικότητα.

Φοράτος μίσκας και κρατώντας τις απαραίτητες αποστάσεις μεταξύ μας, θα μπορούμε να ξεναγηθούμε από τις 11 Ιουνίου στην ακρωτιασική έκθεση «Getting Across» που συνδιοργανώνουν το NiMAC (Δημοτικό Κέντρο Τεχνών Λευκωσίας - Ζωνορροσία: Ίδρυμα Πιερίδη) και το Ινστιτούτο Ίκαϊτε Κύπρου. Είναι η πρώτη διοργάνωση του NiMAC αφιερωμένη στην ζωή μας ο κορωνοϊός και η πρώτη για την οποία δεν θα γίνουν εγκαίνια. Καλλιτέχνες από όλη την Κύπρο και από τη διεθνή σκηνή πραγματοποιούν τα κοινά ζητήματα της μετανάστευσης, των διεκδικήσεων και των συνόρων.

Ο Γιάννης Τουμαζής, διευθυντής του NiMAC, σημειώνει ότι η κραντίνα, το κλείσιμο των συνόρων και των σημείων ελέγχου στην Κύπρο, για λόγους υγείας και ασφάλειας κατά τη διάρκεια της κρίσης Covid-19, μεροπίασε τη σημασία της έκθεσης. «Ζούμε σε ένα ανήκουστο περιβάλλον εγκλωβισμού εξαιτίας μιας παγκόσμιας πανδημίας. Μετά από δύο μήνες, άνευ προηγουμένου κοινωνικής και πολιτιστικής απομόνωσης, όλα θέλουμε να ξερύνουμε από τα λεγόμενα καταφύγια μας και να βιώσουμε και πάλι μια κάποια κανονικότητα. Αυτή η πραγματικότητα έχει δείξει στους περισσότερους από εμάς το ανεκτίμητο πρόνιο της ελεύθερης κυκλοφορίας, τη σημασία του σεβασμού όχι μόνο προς τους άλλους αλλά και στον εαυτό μας, την εκτίμηση της ελευθερίας και τη σημασία της άσκησης της ελεύθερης βούλησης - την πολυτιμή ικανότητα επιλογής μεταξύ πολλών εναλλακτικών λύσεων ώστε να ενεργήσουμε ή να αναπακριβοποιήσουμε, όπως και όπως επιθυμούμε». Άποψη του

«Η έκθεση στοχεύει σε μια κριτική προσέγγιση απέναντι στις κοινωνικές, πολιτικές και πολιτισμικές σχέσεις, τάσεις και εντάσεις»

κ. Τουμαζή είναι ότι πρέπει να σεβόμαστε τη ζωή άπαντων των έμβιων όντων, τον ίδιο τον πλανήτη μας. «Δεν έχουμε άλλη επιλογή από το να μάθουμε πώς να συνυπάρχουμε με ειρήνη και αρμονία σε ένα υγιές και προστατευμένο οικοσύστημα. Αυτό είναι σίγουρο το κάλεσμα αφύπνισης εκ μέρους της φύσης, για να σώσουμε τους εαυτούς μας αλλά και το περιβάλλον μας. Δεν μπορούμε να εμμοσώμε απλά ικανοποιημένοι. Πρέπει να αντιδράσουμε και να δράσουμε. Και φυσικά, δεν πρέπει να ξεχνάμε το θέματα της μετανάστευσης και των συνόρων, που είναι ουσιαστικός κρίσιμος και καιρός, ιδίως αυτό τον καιρό».

Πώς προσεγγίζουν όμως τα ζητήματα της μετανάστευσης και των συνόρων οι καλλιτέχνες που συμμετέχουν στην έκθεση; «Η τέχνη κατέχει τη θαυμαστή ικανότητα να επικοινωνεί αξίες και ιδέες με ένα μοναδικό τρόπο, ειδικά σε περιόδους κρίσεων. Ο αντικτύπος της δεν είναι μόνο εικαστικός. Η τέχνη στοχεύει και επικοινωνεί με τον εαυτό μας, με τις βαθύτερες ελπίδες και τους φόβους της ανθρωπότητας, με το αληθινό αλλά συχνά κρυμμένο συναίσθημα του ανθρώπου, με τον πραγματικό εαυτό μας να λειτουργεί ανεπίσημα από τις κοινωνικές συνθήκες και τους εξωγενείς περιορισμούς. Η έκθεση Getting Across στοχεύει -μέσα από τα έργα των καλλιτεχνών που συμμετέχουν σε αυτή- αφενός σε μια κριτική προσέγγιση απέναντι στις κοινωνικές, πολιτικές και πολιτισμικές σχέσεις, τάσεις και εντάσεις -τόσο τοπικά όσο και παγκόσμια- και από την άλλη, επιδιώκει να εμμεύσει ένα είδος πνευματικής αφύπνισης προς έναν καλύτερο κόσμο».

Ο Γιάννης Τουμαζής επιμελείται την ενότητα με τους Κύπριους καλλιτέχνες και μας εξηγεί τι θα δούμε: Η Έφη Σαββίδη, με μεθοδικότητα και ακριβιστική διάθεση, καταγράφει τον τριετή αγώνα της μελούς οικογένειας Hassan, κατά τη διάρκεια του οποίου η οικογένεια διεκδικούσε δυναμικά το νόμιμο δικαίωμά της για απόκτηση της κυπριακής υπηκοότητας. Πρόκειται για Κούρδους απότρες που έφτασαν στην Κύπρο από τη Συρία το 2007.

Η Elizabeth Hoak Doering ασχολείται με το Τείχος του Βερολίνου. Όταν έπεσε το 1989, ο,τι δεν έγινε αντικείμενο τέχνης ή σουβενίρ, μετατράπηκε σε αυτοκινητόδρομο. Ορυμνησμένη και στη συνέχεια το υλικό του ανακυκλώθηκε και χρησιμοποιήθηκε στο οδόστρωμα του αυτοκινητόδρομου που ενώνει το Ρόστοκ με το Βίσμαρ της Γερμανίας. Τη διαδρομή αυτή -«μία βόλτα πάνω στο Τείχος του Βερολίνου»- παρουσιάζει στο έργο της.

Η Nurtane Karagil από την Αιμμόγαστα, διερευνά το πώς το 1974 επηρέασε τον τρόπο ζωής της. Σχολικές εκδρομές σε νεκροταφεία, σύντομα κατά μήκος της θάλασσας, μνημεία από την οπτική του νικητή, μιλιταρισμός, εθνικισμός και οι άνθρωποι. «Παρόλο που έζησε τον πόλεμο, ζει στα σύνορά του», λέει χαρακτηριστικά η ίδια.

Στην έκθεση συμμετέχουν επίσης πολύ σημαντικοί διεθνείς καλλιτέχνες, οι οποίοι καταπιάνονται με θέματα μετανάστευσης και συνόρων σε όλο τον πλανήτη. Χαρακτηριστικά, ο κ. Τουμαζής μας αναφέρει τον Άλβανό Adrian Paci, τον Αυστριακό Mike Parr, την Κίμσοσα από την Κορέα, τον Francis Alÿs από το Βέλγιο, τους Raqs Media Collective από την Ινδία και πολλούς άλλους. «Μέσα από μια άλλοτε ποητική, άλλοτε σκληρή και άλλοτε κυνική προσέγγιση, επιδιώκουν να μας θέσουν ενόπιον των ευθυνών μας για ζητήματα, πολιτικές και συμπεριφορές που διαστρεφούν τη ζωή στην Ιδέα ενός αρμονικού μέλλοντος για την ανθρωπότητα». Συμμετέχουν επίσης οι André Lutzen (Γερμανία), Eva Leitoff (Γερμανία), Kishor Parekh (Ινδία), Sumit Dayal (Ινδία), Roman Signer (Ελβετία), Erik Levine (ΗΠΑ), Halli Altindere (Τουρκία), Javier Téllez (Βενεζουέλα), Bani Abidi (Πακιστάν/Γερμανία), Raqs Media Collective (Ινδία).

Την ενότητα με τα έργα των ξένων καλλιτεχνών επιμελούνται ο δρ Leonhard Emmertling και ο δρ Kanika Kuthiala (Ινστιτούτο Ίκαϊτε Νέου Δελχί).

● Η έκθεση «Getting Across» στο NiMAC θα διαρκέσει από τις 11 Ιουνίου μέχρι 1 Αυγούστου 2020, τηλ. 22797400.